

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt III. Respondetur ad argumenta Caluini, quibus primam & secundam
suæ libertatis partem stabilire conatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

libertas ergo est, bene sancteque operari. Si seruitus est, parere cupiditati, nequiter agendo: libertas ergo est, obsequi charitati, rectè pieque operando. Quin & Calvinus ipse, in secunda libertatis parte, ponit promptam atque alacrem obedientiam, quam dubium non est firam esse in exsecutione mandatorum, ideoque in opere atque exercitatione virtutum. Aut igitur in hac causa Christianæ libertatis, magna est operum habenda ratio, si ad eam prompta & alacris obedientia pertinet; aut si nulla operum habenda ratio est, ad nullam potest libertatis partem diuinæ Legis obedientia pertinere. Quamquam quæ possit in obediendo seruendoque esse alacritas, vbi omnia credantur conspurcata atque polluta? Quis non potius in offerendo maior, cum nihil nisi claudum atque deforme tanto Domino offeratur?

CAPVT III.

Respondetur ad argumenta Caluini, quibus primam & secundam suæ libertatis partem stabilire conatur.

AT, inquit, qui tantillum operum afferre se debere cogitat, non potest modum aut finem præfigere, sed debitorem se Legis vniuersæ constituit. Quid ergo? Tu debitor esse nõ vis vniuersæ Legis moralis? & quanam erit sine debito necessaria obedientia? Neque enim propterea non est obedientia necessaria, quia non est ex necessitate, sicut Scriptura loquitur; id est, non solo metu, non coactione, non animo illibenti & contranitente, sed promptè atque alacriter deferenda. Quod autem Paulus de debito loquitur vniuersæ Legis faciendæ, non ad moralem, sed ceremoniam Legem est referendum: cum aperte dicat, eum qui se circumcidat, debitorem se facere vniuersæ Legis faciendæ. Non dicit eum qui diligit, non

eum qui parentes honoret, non qui ab iniuriis proximo-
 rum, animum manusque contineat; sed eum qui
 se circumcidat, tanquam ex obligatione Legis Mosai-
 cæ, debere quoque alias omnes Legis carimonias exse-
 qui. Profert & illud quod ait idem Apostolus, Chri-
 stum redemisse nos de maledicto Legis, quia factus sit
 pro nobis maledictum. Sed ideo quos per fidem iusti-
 ficat, redimit Christus de maledicto Legis, quia reddit
 eos Legi consentientes & conformes: facitque ut in
 præceptis suis ambulent, & mandata eius custodiant
 atque operentur. Hoc enim significat quod ait, factum
 esse Christum pro nobis execrationem, ut in gentibus
 benedictio Abrahæ fieret in Christo Iesu, ut pollici-
 tationem Spiritus accipiamus per fidem. *Galat. 3.*
 Quænam ergo ista Spiritus pollicitatio? Certè apud Ezechielem
 scriptum est, sic promississe Dominum: Dabo eis cor
 vnum, & Spiritum nouum tribuam in visceribus eo-
 rum. At quid hic Spiritus efficiet? quemve ob finem
 inferetur credentium pectoribus? Ut in præceptis, in-
 quit, meis ambulent, & iudicia mea custodiant, fa-
 ciantque ea, & sint mihi in populum, & ego eis in Deum.
 Et rursus apud eundem: Spiritum, inquit, meum po-
 nam in medio vestri, & faciam ut in præceptis meis
 ambuletis, & iudicia mea custodiat, & operemini.
 Non igitur Christus ad hoc factus est pro nobis exe-
 cratio, ut impunè, ac sine damnationis metu, Legem
 assidue atque in singulis operibus violemus: sed quia
 maledictus est qui non permanet in omnibus quæ
 scripta sunt in libro Legis, ideo Christus, ut huic ma-
 ledicto esse desineremus obnoxij, mortis probrosissi-
 mæ subiit maledictum, ut eum nobis Spiritum me-
 teretur, per quem Legis efficeremur observatores. Is
 autem non seruitus Spiritus est in timore, per quem
 Legi veraciter non obeditur; sed Spiritus adoptionis
 in dilectione, quia plenitudo Legis dilectio est. Neque

id quisquam assequi ijs operibus potest, quæ sola fiunt
 cognitione Legis, quæ Paulus opera Legis appellat;
 sed eò fide in Christum connitendum est, vt eius gra-
 tia, per fidem impetrata, sanati, ad implenda diuinæ
 Legis mandata conualescamus. Addit & illud, quod
 Paulus ait in eadem ad Galatas epistola: Sate fratres,
 & nolite iterum iugo seruitutis contineri. Ecce ego
 Paulus dico vobis, quoniam si circûcidamini, Chri-
 stus vobis nihil proderit. Quem locum tamen de so-
 lis caremonialibus quidam accipiant: propius tamen,
 ni fallor, ad Apostolicæ mētis sensum accesserimus, si
 totam Legem veterem, id est, ipsum quoque cum suis
 minis ac promissis decalogum, dum sine gratia Chri-
 sti implendus suscipitur, iugum seruitutis esse statua-
 mus. Vt enim non est ex Lege iustitia, quia solius au-
 xilio Legis nequit Lex impleri: ita neque libertas vera,
 per quam peccati iugū deponitur, ex Lege parari sola
 potest. Quocirca, qui nō intellecto gratiæ Christi be-
 neficio, solius fiducia Legis nitentur, cuius propter
 ea caremonias retinendas esse censebant; hos necesse
 erat in seruitute peccati remanere captiuos. Ideoque
 hortatur Apostolus, ne se hoc seruitutis iugo implicari
 Galatæ patiantur: sed Christo, non vt doctore tantum,
 verum etiam vt redemptore & reparatore suscepto,
 per gratiæ eius auxilium, ad veram adspirēt libertatē:
 non qua fiat, vt Legis etiam moralis solvatur obligatio
 (non enim gratia Legem destruit, sed statuit: illaque
 ad omnes pertinet Euangelij denunciatio: Si vis ad
 vitam ingredi, serua mandata) sed qua fiat, vt non iam
 seruili metu, aut carnali cupiditate, sed libera charita-
 te, planeque filiali affectu, diuinis iussis pareatur. Hęc
 enim demum vera est à peccato libertas, id quod ex
 Lege faciendum esse cognoscitur, quodque nisi im-
 pleatur, peccati regnū vitari non potest; alacri stu-
 dio, & amore iustitiæ, ingenuaq. voluntate complere.

Hic

Hic ille est in abscondito Iudaus, non carne, sed corde per Spiritum Dei circumcissus. quem Paulus ait Legem consummantem & implentem, iudicaturum esse illum fiducia Legis inflatum, qui per literam & carnis circumcisionem præuicator est Legis. Hic ille est, qui spiritu ambulat, carnisque desideria etiam sentit, non ea perficit tamen, nec sibi iniquitatem dominari patitur. Qua in re vera Legis impletio, veraque sita iustitia est.

CAPVT IIIII.

*Quantam fenestram patefaciat ad licentiam peccandi,
hac à Caluino constituta Christiana
libertatis ratio.*

VT CUNQUE autem Caluinus suę huius libertatis vim ostendat positam esse in formidolosis conscientijs coram Deo pacificandis, siue de remissione peccatorum inquietæ sint ac sollicitæ, siue anxie teneantur, vtrum opera imperfecta, & carnis nostræ vitijs (quemadmodum scribit) inquinata, Deo placeant: reuera tamen resoluit eas mollitię quadam noxię securitatis, & ad perniciosissimã vitæ licentiam portas aperit; proque libertate Christiana, veram seruitutem introducit. Primùm, quia cum audierint homines, simularque in Christum crediderint, diuinæ Legis sese vinculis & obligatione debitoque exsolutos; quid ab ijs tum aliud expectes, prout se communis captus & infirmitas habet, proniorque semper in deteriora cogitatio, quàm vt tanquam laxatis habenis in nequiora proruant, latamque ingrediantur viam, quæ ducit ad mortem? Quis enim magis classicum canat ad omnem licentiã, quàm qui prædicet, sublata Legis mentione, & omni operum cogitatione seposita, vnã Dei misericordiam amplecti conuenire? Deinde, nihil magis